

اثربخشی رویکرد ایماگوتراپی زوجین بر افزایش سازگاری، صمیمیت و تاب آوری زوجین

شهر بوشهر

ناصر امینی^۱، اعظم ابراهیمی^۲

۱. استادیار گروه روانشناسی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد بوشهر، بوشهر، ایران.

۲. دانشجوی کارشناسی ارشد روانشناسی بالینی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات بوشهر، بوشهر، ایران. (نویسنده مسئول)

مجله پیشرفت های نوین در علوم رفتاری، دوره دوم، شماره نهم، تیر ماه ۱۳۹۶، صفحات ۸۹-۷۵

چکیده

توجه به عوامل مرتبط و تاثیرگذار بر سازگاری زناشویی، صمیمیت و تاب آوری آن ها از مهمترین کارها در زمینه ارتقاء کارکردهای مثبت خانواده می باشد. با توجه به همین امر، پژوهش حاضر به بررسی تاثیر آموزش ایماگوتراپی بر تاب آوری، صمیمیت زناشویی و افزایش سازگاری زناشویی پرداخته است. پژوهش نیمه تجربی (آزمایشی) از نوع پیش آزمون، پس آزمون با گروه آزمایش و گواه بود. جامعه آماری پژوهش همه زوجین شهر بوشهر در سال ۱۳۹۴ بودند. ابتدا به روش نمونه گیری در دسترس تعداد ۳۲ زوج انتخاب شد، سپس به روش تصادفی در دو گروه آزمایش و گواه جای گذاری شدند. ابتدا پیش آزمون اجرا شد و شرکت کنندگان به مقیاس تاب آوری کانر و دیوید سون، پرسشنامه صمیمیت باگاروزی و مقیاس سازگاری زناشویی پاسخ دادند، پروتکل آموزشی اجرا شد و سپس از گروه آزمایش، پس آزمون گرفته شد. داده های دریافتی توسط فرمول های آمار توصیفی (میانگین و انحراف استاندارد) و آمار استنباطی (تحلیل کوواریانس) با استفاده از نرم افزار آماری SPSS-20 مورد تحلیل قرار گرفت. یافته ها نشان داد که آموزش تصویرسازی متقابل بر تاب آوری، سازگاری و صمیمیت زناشویی تاثیر معنادار دارند.

کلید واژه ها: ایماگوتراپی، صمیمیت زناشویی، تاب آوری، سازگای زناشویی